

Marko Pogačar
Trad. Pau Sanchis

SLOBODA BROJEVA

Noću brojevi spavaju mirnim snom nule.
izvlačenja su završila,
datumi prešli u opću hladnoću.
meso, močvara mećavom zahvaćena,
krije kruti krajolik kosti.
promet utihne, ništa ne njiše lišće, ništa ne diše; čestice
se jedva još sudaraju.
smrt je zaleгла na tren, zbunjena, i nitko ne gasi svjećice.
samo mi, budni, ne mirujemo:
u čvrsti pejzaž se slijedimo, kao brojevi, rastući
jedno zbog drugoga.

LA LLIBERTAT DELS NOMBRES

De nit els nombres dormen el son plàcid del zero.
han acabat les extraccions,
les dades han superat la indiferència comuna,
la carn, un aiguamoll sacsejat per la tempesta,
cobreix el rígid paisatge dels ossos.
el trànsit s'aquieta, res mou les fulles, no respira res; els àtoms
amb prou feines xoquen.
la mort s'ha gitat una estona, confosa, i ningú apaga les
 espelmes.
només nosaltres, desperts, no ens estem quiets:
ens succeïm al paisatge sòlid, com nombres, creixent
els uns mitjançant els altres.

ŠTO PJEVAJU PTICE?

Svašta je moguće misliti, ali ne.
Nije riječ o nekoj brznoj rečenici,
objavi, slaboj misli; gotovo da je reći:
nije uopće riječ. u svojoj sumi,
tome savršenom izostanku skromnosti,
na golim granama, žicama dalekovoda,
s balkona stambenih blokova, užadi, žila
za vješanje rublja i drugih grijeha
u dugim gnijezdima, zborovima, u zraku
nad tobom, pod tobom, u svojoj i tvojoj glavi
ptice šapuću: same smo, kako smo same; kako
smo samo same.

QUÈ CANTEN ELS OCELLS?

És possible pensar-ho tot, però no.
no és un mot d'una frase apressada,
un avís, un pensament feble; fet i fet:
no tracta de res. al capdavant,
a aquesta perfecta manca de modèstia,
sobre les branques nues, sobre els cables d'alta tensió,
des dels balcons de les illes de cases, dels fils, de les venes
per penjar-hi la roba i els altres pecats
als nius llunyans, als cors, a l'aire
dalt de tu, baix de tu, dins el teu cap
els ocells mormolen: estem sols, oh que sols que estem; sols
estem sols.